

Publicerad 2007-07-17 22:30 av Sbva91

Stunderna mellan raderna

Varför kan man inte bara stanna i tiden
och lyssna på regnets sista droppar
och se hur de sakta faller ner mot den blöta marken
minnas det
istället för spöregnet
som vi alltid minns.

Varför kan vi inte se det lilla här i livet?
som faktiskt är det viktigaste...
och faktiskt det vackraste...

Varför måste vi haka upp oss
på saker som gör oss ledsna.

Varför är det så svårt att se
det svaga
det dolda
det tysta
det lilla
det glada.

Det som tycks så onödigt.
som bara flyger förbi.
Det som vi aldrig lägger märke till.

De stunder som man kommer att önska
att man kom ihåg
de stunder som liksom bara... var.

Man kommer önska att man
kom ihåg de stunder då regnet slutat att regna...
man kommer att önska, att man aldrig glömt känslan
utav att höra de sista dropparna nå marken
lägga märke till det dova ljud
som de så tyst gav ifrån sig.

Man kommer önska att man värdesatte det lilla
det som ej tycktes så viktigt
men ack ÄR så viktigt

för att inse lycka...

Låt den sista droppen falla mot marken

Låt allt ha ett slut

men kom ihåg hur det kändes

den stunden

som du mådde bra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sbva91 med Poeter.se id #9732 innehar upphovsrätten